Lietas Nr. A420397813
Lietas arhīva Nr. A42-01189-14/28

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2014.gada 14.martā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese Tatjana Jefremova,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA „INLAB" pieteikuma, par SIA „Rīgas Austrumu klīniskā universitātes slimnīca" faktiskās rīcības – neatbildēšanas uz pieteicējas 2013.gada 13.marta iesniegumu, atzīšanu par prettiesisku, rakstveida atvainošanos par atbildes nesniegšanu un mantisko zaudējumu atlīdzinājumu Ls 76,5 apmērā.

Aprakstošā daļa

[1] 2013.gada 13.martā SIA „INLAB" (turpmāk arī – pieteicēja) iesniedza iesniegumu Nr.31/05-2013 (turpmāk arī – iesniegums) par pasūtītāja SIA „Rīgas Austrumu klīniskā universitātes slimnīca" (turpmāk arī – atbildētāja vai Austrumu slimnīca) atklātā konkursa „Medicīnisko ierīču tehniskā uzraudzība" (ID Nr. RAKUS 2012/74 K) iepirkuma procedūras rezultātiem.

[2] 2013.gada 10.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par SIA „Rīgas Austrumu klīniskā universitātes slimnīca" faktiskās rīcības, nesniedzot atbildi uz pieteicējas 2013.gada 13.marta iesniegumu Nr.31/05-2013, atzīšanu par prettiesisku, pienākuma uzlikšanu SIA „Rīgas Austrumu klīniskā universitātes slimnīca" pēc būtības sniegt atbildi uz pieteicējas 2013.gada 13.marta iesniegumu Nr.31/05-2013, rakstveida atvainošanos par atbildes nesniegšanu, kā arī mantisko zaudējumu atlīdzinājumu Ls 76,5 apmērā.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Latvijas Republikas Satversmes 104.pantā noteiktās tiesības likumā paredzētajā veidā vērsties valsts un pašvaldību iestādēs ar iesniegumiem un saņemt atbildi pēc būtības ir daļa no valsts labas pārvaldības. Neatbildot uz iesniegumu, atbildētāja nav ievērojusi valsts pārvaldības principu, kā arī tieši aizskar pieteicējas subjektīvās tiesības un tiesiskās intereses.

Atbildētājas nereaģēšana uz iesniegumu ir atzīstama kā bezdarbība, kas rada pieteicējai nelabvēlīgu tiesisko seku iestāšanos.

Saskaņā ar Iesnieguma likuma 5.panta trešo daļu uz iesniegumu ir sniedzama atbilde pēc būtības.

[2.2] Atbildētāja ar savu rīcību ir nodarījusi pieteicējai zaudējumus.

Pirms pieteikuma sniegšanas tiesā pieteicējai bija jāvēršas pēc juridiskās palīdzības, lai saņemtu juridisko konsultāciju un sagatavotu pieteikumu. Pieteicēja saņēma četru stundu garu juridisko konsultāciju. Pamatojoties uz Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 7.panta trešo daļu un 2011.gada 8.novembra Ministru kabineta noteikumu Nr.859 „Noteikumi par privātpersonai atlīdzināmo juridiskās palīdzības izmaksu maksimālo apmēru" 3.punktu, pieteicējai atlīdzināmi mantiskie zaudējumi Ls 76,50 apmērā.

[3] Administratīvajā rajona tiesā saņemtajos rakstveida paskaidrojumos atbildētāja pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu.

Paskaidrojumos norādīti šādi apsvērumi.

[3.1] Iepirkumu uzraudzības biroja Iesniegumu izskatīšanas komisija izskatīja pieteicējas 2012.gada 28.novembra sūdzību par iepirkuma procedūras rezultātiem.

Līdz ar to, pamatojoties uz Publisko iepirkumu likuma 83.pantu, secināms, ka nekāds tiesību aizskārums nav noticis, jo sūdzība tika izskatīta normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

[3.2] Ar SIA „Rīgas Austrumu klīniskā universitātes slimnīca" 2013.gada 26.februāra lēmumu tika nolemts pārtraukt iepirkuma procedūru priekšmeta 1. un 3.daļā.

Pieteicēja pieteikumā tiesai nav norādījusi, ka ar 2013.gada 11.marta sūdzību Iepirkumu uzraudzības birojam pieteicēja apstrīdēja iepriekš minēto lēmumu.

2013.gada 13.marta iesniegums Nr. 31/05-2013 pēc satura ir sūdzība par iepirkuma komisijas lēmumu attiecīgajā iepirkumu procedūrā. Iesniegums tika nodots iepirkumu komisijai.

Publisko iepirkumu likums paredz kārtību, kādā izskatāmi iesniegumi par iepirkuma procedūras pārkāpumiem. Ikviens pretendents, kurš ir piedalījies iepirkuma procedūrā, var iesniegt iesniegumu Iepirkumu uzraudzības birojam, tādējādi realizējot savu tiesību aizsardzību.

Pieteicējas interesējošie jautājumi attiecas uz publisko iepirkumu jomu. Pamatojoties uz Iesnieguma likuma 5.panta piekto daļu, atbildētājas apsvērumi par iesniegumu ir sniegti 2013.gada 21.marta paskaidrojumos (vēstule Nr. A/1.1-07/13/506) Iepirkumu uzraudzības birojam par 2013.gada 26.februāra lēmumu, vienlaikus tos nosūtot arī pieteicējai.

Līdz ar to atbilde uz pieteicējas iesniegumu pēc būtības ir sniegta, un nav saskatāmas atbildētājas bezdarbības pazīmes.

Pieteicējai nav ne juridisku, ne morālu tiesību iejaukties atbildētājas iekšējās lietās, darba organizācijā u.tml., nosakot, kādi lēmumi jāpieņem vai kādas darbības jāveic SIA „Rīgas Austrumu klīniskā universitātes slimnīca" vadītājam.

[3.3] Ar Iepirkumu uzraudzības Iesniegumu izskatīšanas komisijas 2013.gada 12.aprīļa lēmumu Nr.4-1.2/13-126 atstāts spēkā SIA „Rīgas Austrumu klīniskā universitātes slimnīca" 2013.gada 26.februāra lēmums.

Pieteicēja pieteikumā nav norādījusi, ka par minēto lēmumu pieteicēja Administratīvajā rajona tiesā ir iesniegusi pieteikumu un ir uzsākta administratīvā lieta.

Līdz ar to pieteicēja var realizēt un realizē savas likumā paredzētās tiesības, un tiesību aizskāruma nav. Nav saprotams, kādas nelabvēlīgas sekas pieteicējai ir iestājušās.

[4] Administratīvajā rajona tiesā saņemtajos rakstveida iebildumos par atbildētājas paskaidrojumiem pieteicēja norāda šādus apsvērumus.

[4.1] Fakts, ka pieteicēja pieteikumā nav norādījusi 2013.gada 11.marta sūdzību, ko iesniedza Iepirkumu uzraudzības birojam, neattiecas uz izskatāmās lietas būtību. Pieteicējas pieteikums ir par atbildētājas faktisko rīcību – neatbildēšanu uz iesniegumu, kas adresēts atbildētājai.

Fakts, ka pieteicēja realizē savas tiesības atbilstoši Publisko iepirkumu likuma normām, iesniedzot sūdzību Iepirkumu uzraudzības birojam, nenozīmē, ka atbildētājai nebūtu jāievēro pieteicējas tiesības, kas noteiktas Latvijas Republikas Satversmē un Iesniegumu likumā.

[4.2] Atbildētājas 2013.gada 21.marta paskaidrojumi (vēstule Nr.A/1.1-07/13/506) Iepirkumu uzraudzības birojam ir atbildes vēstule Iepirkumu uzraudzības biroja skaidrojuma pieprasījumam. Pieteicēja ir saņēmusi informatīvu paskaidrojumu kopiju.

Iepriekš minētajos paskaidrojumos, kā arī paskaidrojumos tiesai atbildētāja norāda apsvērumus iepirkuma procedūras pārtraukšanai. Iesniegumā netika lūgts sniegt apsvērumus iepirkuma procedūras pārtraukšanai. Iesniegumā ir izteikta neapmierinātība par atbildētājas kompetencē esošajiem jautājumiem, kā par acīmredzami notikušu ļaunprātīgu dienesta stāvokļa izmantošanu, par to, ka iepirkumu komisija nav konstatējusi vairāk kā 20 neatbilstību, kas sastāda vairāk kā 40% no visa iepirkuma prasībām, par to, ka arī pēc pieteicējas sūdzības iesniegšanas Iepirkumu uzraudzības birojam atbildētāja neatzina pieļautos acīmredzamos pārkāpumus. Tāpat izteikta neapmierinātība par nelietderīgu valsts resursu un nodokļu maksātāju naudas, kā arī komersantu līdzekļu tērēšanu un par to, ka neatbilstošu pretendentu izvēles rezultātā tika apdraudēta sabiedrības veselība.

Ne atbildētājas 2013.gada 21.marta paskaidrojumos (vēstule Nr.A/1.1-07/13/506) Iepirkumu uzraudzības birojam, ne kādā citā atbildētājas vēstulē nav skaidrojuma, kas ir attiecināmi uz pieteicējas iesniegumā iekļautajiem jautājumiem, līdz ar to iepriekš minētie paskaidrojumi nav uzskatāmi par atbildes vēstuli pieteicējas iesniegumam.

[5] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 112.^{1} panta pirmo daļu administratīvās lietas izskatīšana notiek rakstveida procesā bez tiesas sēdes, ja likumā nav noteikts citādi.

Pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa konstatē, ka procesa dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu mutvārdu procesā un nepastāv citi šķēršļi lietas izskatīšanai rakstveida procesā, tādējādi tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un izvērtējot lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir daļēji apmierināms.

[7] Tiesa secina, ka lietā pastāv strīds, vai pieteicējai ir sniegta atbilde pēc būtības uz pieteicējas 2013.gada 13.marta iesniegumu Nr.31/05-2013 (turpmāk – Iesniegums).

[8] Iesniegumu likuma 2. panta pirmajā daļā noteikts, ka likums nosaka kārtību, kādā privātpersona iesniedz un iestāde vai privātpersona, kas īsteno valsts pārvaldes uzdevumus, izskata dokumentu, kurā ietverts iestādes kompetencē esošs lūgums, sūdzība, priekšlikums vai jautājums. Savukārt Iesniegumu likuma 5. panta pirmajā un trešajā daļā noteikts, ka iestāde iesniegumu izskata, vadoties pēc tā satura un iestāde atbildi pēc būtības sniedz saprātīgā termiņā.

Tādējādi iestādei uz iesniegumu, kurš satur lūgumu, sūdzību, priekšlikumu vai jautājumu, ir jāsniedz atbilde pēc būtības saprātīgā termiņā, ja vien iesniedzējs pats nav norādījis, ka uz tā iesniegumu nav nepieciešams atbildēt.

[9] Tiesa konstatē, ka Iesniegumā pieteicēja norāda, ka tā piedalījās atklātā konkursā „Medicīnisko ierīču tehniskā uzraudzība" (identifikācijas Nr. RAKUS 2012/74K) (turpmāk - Iepirkums) un 2012.gada 21.novembrī pieteicēja saņēma no Austrumu slimnīcas paziņojumu par konkursa uzvarētājiem. Pieteicēja atbilda konkursa nolikumam, taču netika atzīta par Iepirkuma uzvarētāju. 2010.gada 28.novembrī pieteicēja iesniedza sūdzību par minētā Iepirkuma rezultātiem Iepirkumu uzraudzības birojam un Iepirkumu uzraudzības biroja iesniegumu izskatīšanas komisija 2013.gada 1.februāra lēmumā noteica, ka Austrumu slimnīcai ir aizliegts slēgt iepirkuma līgumu ar Iepirkuma uzvarētājiem 1. un 3.iepirkuma priekšmeta daļās, kā arī noteica Austrumu slimnīcai pienākumu atkārtoti izvērtēt pretendentu piedāvājumus minētajās Iepirkuma priekšmeta daļās. Iepirkumu uzraudzības birojs atzina pieteicējas sūdzību par pamatotu.

Iesniegumā pieteicēja norāda, ka acīmredzot Austrumu slimnīcā ir notikusi dienesta stāvokļa ļaunprātīga izmantošana, jo nav izprotams, kādā veidā var tikt konstatētas 20 neatbilstības, kas sastāda vairāk nekā 40% no visām Iepirkuma prasībām. Atbildētājai bija iespēja atzīt savas iepirkumā pieļautās neatbilstības jau pēc sūdzības iesniegšanas Iepirkumu uzraudzības birojam, bet tā tomēr nolēma tērēt gan savus, gan Iepirkumu uzraudzības biroja resursus un neatzina Iepirkumā pieļautos acīmredzamos pārkāpumus.

Pieteicēja iesniegumā lūdza atbildētāju uzsākt vainīgās personas noteikšanu un uzsākt disciplinārlietu pret vainīgo personu, jo minētā iepirkuma rīkošanai tika tērēti gan valsts resursi un nodokļu maksātāju nauda, gan komersantu resursi *(lietas 8.-9.lapa).*

Tiesa norāda, ka no tiesību normām neizriet pieteicējas subjektīvās tiesības prasīt Austrumu slimnīcas amatpersonu disciplināru sodīšanu, tomēr pieteicēja, pildot savu pilsoņa pienākumu, var ziņot atbilstošai iestādei par konstatētajiem tiesību pārkāpumiem amatpersonu darbībā un lūgt izvērtēt amatpersonu darbību. Šāds iesniegums ir vērsts uz līdzdalību valsts pārvaldē, tādējādi iestādei ir pienākums minēto iesniegumu izskatīt atbilstoši Iesniegumu likuma normām un sniegt atbildi.

Tiesa uzskata, ka ar Iesniegumu pieteicēja nav izvirzījusi prasību sodīt Austrumu slimnīcas amatpersonas, bet gan ir norādījusi uz tiesību normu pārkāpumiem konkrētajā iepirkumā un izteikusi pieļāvumu, ka Austrumu slimnīcas amatpersonas, nepamanot minētās neatbilstības Iepirkuma prasībām, ir ļaunprātīgi izmantojušas savu dienesta stāvokli, un lūgusi izvērtēt amatpersonu darbību. Tādējādi tiesa uzskata, ka ar Iesniegumu pieteicēja ir vēlējusies līdzdarboties valsts pārvaldē.

[10] Atbildētāja paskaidrojumā norāda, ka tā 2013.gada 21.martā ir nosūtījusi IUB vēstuli Nr. AI/1.1-07/13/506 (turpmāk – Vēstule), kurā sniedza paskaidrojumus IUB attiecībā uz pieteicējas iesniegto sūdzību minētajai iestādei un vēstules kopiju nosūtīja arī pieteicējai. Minētā vēstule uzskatāma par atbildi uz Iesniegumu.

Tiesa konstatē, ka Vēstulē atbildētāja pamato, kāpēc tā, atkārtoti izvērtējot Iepirkuma priekšmeta 1. un 3.sadaļā iesniegtos pretendentu piedāvājumus, nolēma pārtraukt iepirkuma procedūru, proti, atkārtotās izvērtēšanas rezultātā tika noteikts tikai viens pasūtītāja atlases prasībām atbilstošs pretendents. Atbildētāja papildus norāda, ka pieteicējai bija pieejama visa nepieciešamā informācija, kas dotu iespēju iesniegt sūdzību IUB par Iepirkuma komisijas rīcību, atkārtoti izvērtējot pretendentu piedāvājumus un fakts, ka pieteicējai nav norādīts lēmuma pārsūdzības termiņš, nav tai radījis tiesību aizskārumu.

Attiecībā uz pretendenta norādi, ka pārtraucot iepirkuma procedūru bez objektīva iemesla, tādējādi apzināti kavējot iepirkuma procedūras izpildi, kas ir būtiska ievērojot sabiedrības intereses, atbildētāja norāda, ka pieņemot lēmumu par iepirkuma procedūras pārtraukšanu, rīkojusies, ievērojot Publisko iepirkumu likuma 2.pantā noteiktos mērķus, kā arī ievērojot Publiskas personas finanšu līdzekļu un mantas izšķērdēšanas novēršanas likumā izvirzīto mērķi par publiskas personas finanšu līdzekļu un mantas nelikumīgu izmantošanu, ievērojot iedzīvotāju intereses un novēršot to nelietderīgu izlietošanu *(lietas 20.-22.lapa).*

Tādējādi tiesai ir jāizvērtē, vai Vēstule ir uzskatāma par atbildi pēc būtības uz pieteicējas Iesniegumu.

[11] Tiesa, izvērtējot Vēstules saturu, secina, ka Austrumu slimnīca tajā ir sniegusi paskaidrojumus par pieteicējas sūdzību Iepirkumu uzraudzības birojam par to, ka Iepirkuma procedūra pēc piedāvājumu atkārtotas izvērtēšanas tika pārtraukta, savukārt pieteicēja iesniegumā norāda par Austrumu slimnīcas amatpersonu pieļautajām kļūdām, sākotnēji vērtējot pretendentus konkrētajā iepirkumā un lūdz izvērtēt Austrumu slimnīcas amatpersonu darbību.

Ņemot vērā augstākminēto, tiesa secina, ka Vēstulē nav sniegta atbilde pēc būtības uz pieteicējas Iesniegumā aptverto jautājumu loku un Austrumu slimnīcas rīcība, nesniedzot pieteicējai atbildi pēc būtības uz Iesniegumu, ir prettiesiska faktiskā rīcība.

[12] Pieteicēja lūdz tiesai atlīdzinājumu par morālo kaitējumu, kas viņai nodarīts ar atbildētājas prettiesisko faktisko rīcību, nesniedzot atbildi pēc būtības uz lesniegumu. Pieteicēja kā morālā kaitējuma atlīdzināšanas līdzekli vēlas rakstisku atvainošanos.

Saskaņā ar Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 9.pantu morālais kaitējums šā likums izpratnē ir personiskais kaitējums, kas izpaužas kā fiziskās personas ciešanas, kuras tai izraisījis būtisks šīs personas tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu prettiesisks aizskārums.

Izvērtējot lietas apstākļus, tiesa uzskata, ka šajā gadījumā nav konstatējams būtisks pieteicējas tiesību aizskārums, jo minētais iesniegums nav vērsts, lai atrisinātu kādu tieši pieteicēju skarošu jautājumu, bet gan iesniegumā ir vērsta Austrumu slimnīcas vadības uzmanība uz iespējumu slimnīcas amatpersonu dienesta stāvokļa izmantošanu un pieteicējai ir tiesības vienīgi uz atbildi, nevis jebkādām papildu atbildētājas darbībām. Ne jebkurā gadījumā, kad ir konstatēta iestādes prettiesiska rīcība, tas uzreiz rada morālo kaitējumu un tālab ir atlīdzināms. Turklāt pieteicēja nav paskaidrojusi, kādas ciešanas viņai ir radījusi atbildes nesniegšana uz lesniegumu.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 94.panta ceturtajai daļai primārais atlīdzinājuma veids ir iepriekšējā stāvokļa atjaunošana (jeb restitūcija), kuras rezultātā pārkāpuma radītās sekas tiek likvidētas un tiek atjaunota tiesiskā situācija, kāda, visticamāk, būtu bijusi, ja prettiesiskais administratīvais akts nebūtu izdots (*sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 17.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-505/2009 7.punktu*). Lai gan vārdiski likuma 94.panta ceturtā daļa, paredzot restitūciju, formulēta tādējādi, ka attiecas uz lietām, kurās tiek lemts par administratīvā akta atcelšanu, Senāts atzinis, ka arī lietās, kurās pamatprasījums ir par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, pirmām kārtām ir jāizvērtē, vai ar labvēlīga administratīvā akta izdošanu (ar tā radītajām labvēlīgajām sekām) jau nav pietiekami (*sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2011.gada 5.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-25/2011 15.punktu*).

Zaudējumi (kaitējums) atlīdzināmi pamatā ar iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu. Iepriekšējā stāvokļa atjaunošana nozīmē tā paša saimnieciskā labuma iegūšanu, kas tiktu panākts, ja nebūtu bijis izdots zaudējumu (kaitējumu) radošais administratīvais akts vai veikta faktiskā rīcība. Senāts pastāvīgajā judikatūrā ir atzinis, ka iepriekšējā stāvokļa atjaunošana kā atlīdzinājuma veids ir iespējams, arī izdodot prasīto administratīvo aktu *(sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 21.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-295/2007 13.1.punktu, 2008.gada 7.februāra sprieduma lietā Nr.SKA – 25/2008 12.punktu, 2008.gada 7.februāra sprieduma lietā Nr.SKA – 27/2008 4.6., 15. un 16.1.punktu, 2008.gada 28.februāra sprieduma lietā Nr. SKA-44/2008 13.1.punktu)*. Tomēr turpat papildus norādīts, ka šāds atlīdzinājuma veids iespējams, ja atbildētāja nav ilgstoši pieļāvusi prettiesisku bezdarbību vai tā nav bijusi mērķtiecīgi vērsta uz prettiesisku privātpersonas tiesību neievērošanu.

Tiesas ieskatā lietā nav konstatējams, ka Austrumu slimnīca būtu apzināti un mērķtiecīgi vēlējusies pārkāpt pieteicējas tiesības saņemt atbildi pēc būtības uz lesniegumu, jo pieteicēja savu iesniegumu nosauca par sūdzību par iepirkuma procedūras rezultātiem, kas atbildētājai objektīvi varēja radīt iespaidu, ka pieteicēja vēlas saņemt atbildi uz lesniegumu lepirkuma procedūras rezultātu apstrīdēšanas ietvaros.

Ņemot vērā šajā sprieduma punktā minēto, tiesa uzskata, ka nav pamata piešķirt pieteicējai morālā kaitējuma atlīdzinājumu un atbildes pēc būtības sniegšana uz lesniegumu dos pieteicējai pietiekošu morālo gandarījumu šajā lietā.

[13] Pieteicēja lūdz mantisko zaudējumu atlīdzinājumu 108,85 *euro* (Ls 76,50) apmērā par juridiskās palīdzības izdevumiem par tiesāšanos šajā lietā.

Pieteicēja norāda, ka pirms iesniegt pieteikumu tiesā pieteicēja bija spiesta griezties pēc juridiskās palīdzības, lai saņemtu juridisko konsultāciju un sagatavotu pieteikumu tiesā. Tā rezultātā pieteicēja saņēma juridisko konsultāciju četru stundu apmērā un tai tika sastādīts pieteikums tiesai *(lietas 12.lapa).*

Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma (turpmāk – Zaudējumu atlīdzināšanas likums) 7.panta trešā daļa nosaka, ka mantiskais zaudējums aptver arī izmaksas, kas saistītas ar juridisko palīdzību. Šo izmaksu maksimālo apmēru nosaka Ministru kabinets.

Ministru kabineta 2011.gada 8.novembra noteikumi Nr.859 „Noteikumi par privātpersonai atlīdzināmo juridiskās palīdzības izmaksu maksimālo apmēru" nosaka ar juridisko palīdzību saistīto izmaksu maksimālo apmēru, ko atlīdzina privātpersonai, ja valsts pārvaldes iestādes rīcības dēļ privātpersonai tika nodarīts mantiskais zaudējums vai personisks kaitējums.

Minēto noteikumu 3.1. un 3.2.apakšpunkti nosaka, ka valsts atlīdzina izmaksas vienai personai šādā apmērā: par sniegtu juridisko konsultāciju – 19,21 *euro* (13,50 latu) stundā; par pieteikuma sastādīšanu –32,01 *euro* (22,50 latu). Noteikumu 4.punkts nosaka, ka valsts sedz izdevumus par sniegtu juridisko konsultāciju šo noteikumu 3.1.apakšpunktā minētajā apmērā ne vairāk kā par piecām stundām vienas lietas ietvaros.

Nepieciešamība vērsties tiesā pieteicējai radusies tādēļ, ka netika atbildēts pēc būtības uz tās lesniegumu. Līdz ar to ir konstatējama cēloņsakarība starp izdevumiem par jurista sniegtajiem pakalpojumiem (juridiskā konsultācija un pieteikuma sagatavošana) un Austrumu slimnīcas prettiesisko faktisko rīcību.

Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 10.panta pirmā daļa noteic, ka cietušais nav tiesīgs pilnīgi vai daļēji saņemt zaudējuma atlīdzinājumu, ja viņš nav, izmantojot savas zināšanas, spējas un praktiskās iespējas, darījis visu iespējamo, lai zaudējumu novērstu vai samazinātu.

Tiesa secina, ka šī lieta nav sarežģīta un, lai aizstāvētu savas tiesības, pieteicējai bija vienīgi jāgriežas tiesā ar pieteikumu, norādot,

ka Austrumu slimnīca nav sniegusi atbildi pēc būtības uz lesniegumu.

Pieteicējas interneta mājas lapā www.inlab.lv norādīts, ka pieteicējai ir vairāk kā 10 gadu pieredze inspicēšanas un kalibrēšanas jomā, pieteicēja ir akreditēta veikt arī inspicēšanu atbilstoši LVS EN ISO/IEC 17020 standarta prasībām un Ministru kabineta noteikumiem reglamentētajā sfērā – medicīnas ierīču tehniskā uzraudzība. Pieteicējas plašā, ilgstošā pieredze un zināšanas nodrošina iespēju sniegt vērtīgas konsultācijas. SIA „INLAB" personāls aktīvi piedalās Ministru kabineta noteikumu izstrādē un tiek pieaicināts ministriju organizēto darba grupu sastāvā. Pieteicējas administratīvais personāls ir ar 2. un 3. līmeņa augstāko izglītību. No augstākminētā tiesa secina, ka pieteicējai sakarā ar tās darbības specifiku ir liela pieredze sadarbībā un saziņā ar valsts iestādēm, tādējādi šajā lietā pieteicēja saprātīgi pati ar saviem spēkiem un personālu bija spējīga sastādīt pieteikumu tiesai.

Tiesa norāda, ka Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 7.panta trešās daļas piemērošana ir jāaplūko kopsakarā ar objektīvās izmeklēšanas principu, kas noteic tiesai pienākumu objektīvi noskaidrot lietas apstākļus un dot tiem juridisku vērtējumu (Administratīvā procesa likuma 103.panta otrā daļa), sniegt administratīvā procesa dalībniekiem norādījumus un ieteikumus (lai prasījuma robežās noskaidrotu patiesos lietas apstākļus un panāktu tiesisku un taisnīgu lietas izskatīšanu), kā arī vākt pierādījumus pēc savas iniciatīvas, ja administratīvā procesa dalībnieku iesniegtie pierādījumi nav pietiekami (Administratīvā procesa likuma 107.panta ceturtā daļa un 150.panta ceturtā daļa). Administratīvajā procesā personai ne vienmēr ir nepieciešami īpaši juridiskie pakalpojumi, jo pats process ir veidots tā, lai, cik vien tas iespējams, aizsargātu šīs personas tiesības. Proti, administratīvajās lietās tiesā darbojas objektīvās izmeklēšanas princips, kas ievērojami samazina nepieciešamību pēc juridiskajiem pakalpojumiem.

Ņemot vērā augstākminēto, tiesa uzskata, ka šajā lietā pieteicēja nav, izmantojot savas zināšanas, spējas un praktiskās iespējas, darījusi visu iespējamo, lai zaudējumu novērstu vai samazinātu.

Papildus tiesa norāda, ka pieteicēja nav sniegusi tās 2013.gada 17.jūnija maksājuma uzdevumā ietverto izdevumu atšifrējumu, t.i. lietā nav pierādījumu, kādus juridiskos pakalpojumus saistībā ar minēto lietu pieteicēja ir saņēmusi no SIA „A.Consults".

Ņemot vērā šajā sprieduma punktā minēto, tiesa uzskata, ka šajā lietā nav pamata piešķirt pieteicējai mantisko zaudējumu atlīdzinājumu 108,85 *euro* (Ls 76,5) apmērā par juridiskās palīdzības izdevumiem.

[14] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, ja pieteikumu pilnībā vai daļēji apmierina, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu. Pieteicēja 2013.gada 7.jūnijā ir samaksājusi valsts nodevu Ls 20 apmērā *(lietas 7.lapa)*.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246.-251.pantu, 255.panta trešo daļu un lesniegumu likuma 10.panta otro daļu Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt daļēji SIA „INLAB" pieteikumu.

Atzīt par prettiesisku SIA „Rīgas Austrumu klīniskā universitātes slimnīca" faktisko rīcību, nesniedzot atbildi pēc būtības uz SIA „INLAB" 2013.gada 13.marta iesniegumu Nr.31/05-2013.

Uzlikt pienākumu SIA „Rīgas Austrumu klīniskā universitātes slimnīca" mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas sniegt SIA „INLAB" atbildi pēc būtības uz tās 2013.gada 13.marta iesniegumu Nr.31/05-2013.

Pārējā daļā pieteikumu **noraidīt.**

Piespriest no Latvijas Republikas par labu SIA „INLAB" *(reģ.Nr.40103522689, juridiskā adrese Meža iela 4, Rīga)* samaksāto valsts nodevu Ls 20 (divdesmit latu) apmērā.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnese *(paraksts)* T.Jefremova